

สำเนาเอกสารคณะรัฐมนตรี

รหัสเรื่อง : ส 21669

ข้อที่ : ส 2168/๖๑ ก ๒๖

วันที่ : ๑๒ ก.พ. ๖๑ เวลา : ๑๔:๒๐

ค ด ว น ท ี ส ุ ด

ที่ ๑ ๐๔๐๑/๙๘๗

กระทรวงวัฒนธรรม

๑๐ ถนนเทียนร่วมมิตร

เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๑๐

๑๓ ก.พ. ๒๕๖๑

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

เรื่องที่ ๒๒

๖

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

จัดเข้าวาระ.....

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี ค ด ว น ท ี ส ุ ด ที่ นร ๐๔๐๓/ว(ล) ๓๓๐๗๓ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ฉบับของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กับฉบับของกระทรวงวัฒนธรรม

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงวัฒนธรรมเสนอความเห็น ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงวัฒนธรรมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียกร่าง และขอเสนอความเห็นดังนี้

๑. ไม่ขัดข้องในการแก้ไขบทบัญญัติของพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเพิ่มเติมในส่วนของการให้อำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานและโบราณวัตถุเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และความสำคัญในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่น โดยในการนี้กระทรวงวัฒนธรรมโดย กรมศิลปากรอาจจะทำความตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมอบหมายให้ดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง รักษา และบำรุงโบราณสถานทั้งหมดหรือบางส่วน รวมทั้งการเพิ่มเติมนิยามของคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และ “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนำเสนอด้วยการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๔/๑ มาตรา ๔/๒ และมาตรา ๔/๓ มีเนื้อหาของบทบัญญัติเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่กระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการยกร่างขึ้นและกำลังจะนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี รายละเอียด ของร่างกฎหมายทั้งสองฉบับดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. ในประเด็นของการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถาน ที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ใดและกรรมศิลปการยังมีได้ประกาศขึ้นทะเบียนที่อยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการยกร่างในมาตรา ๗/๑ ของร่างพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนำเสนอ กระทรวงวัฒนธรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานเป็นมาตรการในการปกป้องคุ้มครองโบราณสถานซึ่ง เป็นส่วนสำคัญของกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการ ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และศิลปะ เพื่อพิจารณาว่าสถานที่ที่จะดำเนินการประกาศขึ้นทะเบียนมีลักษณะเข้าองค์ประกอบของการเป็น โบราณสถานตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ดังนั้นหากมีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ดำเนินการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานจะเป็นการสร้างภาระให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหากจะให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจะต้องมีความพร้อมด้านบุคลากรทางด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ หรือ ศิลปะเพิ่มเติมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อบูรณะในส่วนนี้ ซึ่งในปัจจุบันการสำรวจเพื่อประกาศขึ้นทะเบียน โบราณสถานกรรมศิลปการได้ดำเนินการโดยให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมสำรวจ และจัดทำข้อมูลประกอบการขึ้นทะเบียนโบราณสถาน หรือในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าสถานที่ แห่งเดิมควรประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานก็ให้นำเสนอเรื่องมายังกรมศิลปการเพื่อให้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไป นอกจากนี้กระทรวงวัฒนธรรมมีความเห็นว่า การประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานควรจะเป็นการดำเนินการ ด้วยมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทสามารถดำเนินการประกาศขึ้น ทะเบียนโบราณสถานได้ แม้ว่าตามร่างกฎหมายที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนำเสนอจะกำหนดให้การ ดำเนินการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศิลปการกำหนด แต่เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลายประเภท และมีศักยภาพ ใน การดำเนินการไม่เท่าเทียมกัน จึงอาจจะทำให้หลักการปฏิบัติงานขึ้นทะเบียนโบราณสถานเป็นไปในหลาย รูปแบบ ขาดความเป็นเอกภาพ ทั้งนี้ ในร่างกฎหมายที่กระทรวงวัฒนธรรมจะนำเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีการ ปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ในการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานด้วยเช่นกัน รายละเอียดการปรับปรุงแก้ไข กฎหมายในส่วนของการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานของร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

วีระ ใจนัน
(นายวีระ ใจนัน พจนรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

กรมศิลปการ
สำนักบริหารกลาง
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๔๕๖
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๑๗๕๑